

gen der har været særlig stor, saa at der, hvad jeg for øvrigt udtalte i Fjor, næsten er Nødstilstand til Stede. Man maa nemlig vente paa sine Varer undertiden hele 8 Dage, og har man bestilt f. Eks. 3—4 Vogne med et Par Dages Mellemrum, faar man maaske dem alle paa een Dag og kan faa Mulket for ikke at aflæsse dem hurtigt nok, saa Ekstraudgifterne kunne blive helt store undertiden. Der foreligger derfor en Mængde Klager over Forholdene paa den Plads, og det indrømmes, som sagt, at der bør gøres noget. Naar Sagen nu kommer frem, forhaabentlig fra Ministerens Side eller fra min Side, haaber jeg derfor, at Finansudvalget vil gaa ind paa, at man begynder der. Der maa da ganske vist begyndes paa den Maade, at der bliver Plads til et Dobbeltspor, som kan passe ind i Udvidelsen. At Hadsten er en af de Stationer, som trænge haardest, indrømmes fra alle Sider. Generaldirektøren, Ministeren og andre, der kende Forholdet, vide, at der er ført Klage paa Klage over Forholdene, som de nu ere. Vi, der bo der omkring, ere ikke tjente med at lide de Tab, vi nu gøre. Vi kunne let komme til at lide en Skade, der kan vurderes til 10—20—30 Kr. for hver aarlig, hvilket er meget mere, end vi kunne vente som Fordel af Skattelovene. Jeg vil derfor haabe, at den højtærede Minister efter nærmere Overvejelse og Forhandling enten med Finansudvalget eller med Generaldirektøren vil fremkomme med fornødne Forslag inden 2den Behandling.

For øvrigt vil jeg sige, at der kræves større og større Udgifter til Udførselsforholdene. Derom har jeg talt ogsaa i Fjor. Jeg indrømmer, at der er sket mange Forbedringer, men der maa endnu langt større Forbedringer til, før vi blive helt tilfredse. Jeg har i England, indrømmer jeg, i Sommer set, at der er gjort Forbedringer, og at der paa visse Punkter ikke staar saa meget tilbage at ønske, men paa andre Omraader er der endnu en hel Del tilbage. Det beklagelige er da, at vor Udenrigsminister — ja vi have jo næsten ingen, vi have den højtærede Marineminister — eller vort Udenrigsdiplomati ikke har kunnet forstaa at faa Afsætningen af

danske Landbrugsprodukter ind i en ordentlig Gænge, at det ikke har været den danske Regering muligt at faa gjort Forestillinger i England, saaledes at vi kunne faa bedre Handelsforhold i Stand med dette Land. Det er saaledes beklageligt, at vore Kreaturer stadig ikke maa sendes derover levende, og at der ikke kan gøres noget derved. Det kunde, mener jeg, have ladet sig gøre, hvis der fra Ministeriets Side paa andre Omraader var blevet gjort Indrømmelser. Der kunde saaledes maaske, som der er udtalt fra anden Side, have været lavet en særlig Handels-traktat, men under alle Omstændigheder, hvis vi havde en Udenrigsminister, der havde lidt Overblik over de Forhold, vilde han kunne gavne Afsætningsforholdene betydeligt. Desværre tror jeg, at vor ærede Udenrigsminister savner aldeles Blik for de Forhold. Han er maaske udmærket som Marineminister, skønt ogsaa i det Stykke har han været udsat for Kritik, men det kommer han let over her i Salen. Han slaar, figurlig talt, en Pøs Vand over Medlemmerne her i Tinget, og saa gaar det, men det ere vi ikke tjente med. Naar der er Tale om store, økonomiske Tab for vort Landbrug, bør Udenrigsministeren og for øvrigt Landbrugsministeren og hele Ministeriet gøre alt, hvad der staar i deres Magt, for at vore Landbrugsprodukter ikke blot kunne udføres saa godt og saa hurtigt som muligt til England, men ogsaa, at der sker Forbedringer i Afsætnings- og Handelsforholdene. Forholdet er jo det, at man i Udlandet gerne vil have, hvad der kommer frem af vore Varer.

Endelig skal jeg gøre en Henstilling til den højtærede Kultusminister. Jeg bebrejdede i Fjor, for øvrigt sammen med andre ærede Medlemmer, Autoriteterne, at der ikke blev taget tilstrækkeligt Hensyn til Befolkningens Ønsker om at faa Indflydelse paa Besættelse af Præste- og Lærerembederne. Jeg skal indrømme, at Ministeren maaske har den bedste Vilje, og at han i flere Tilfælde efter bedste Evne har opfyldt de fremsatte Ønsker med Hensyn til Præsteembeders Besættelse, og det skal jeg derfor ikke dvæle ved. Men jeg skal anmode Ministeren om at have sit Blik henvendt paa sine underordnede,